

Rodzina Jankowskich

Protoplasta jednej z rodzin o tym nazwisku, zamieszkującej dzisiaj w Radomiu, Antoni Jankowski urodził się w 1901 r. we wsi Suchodół koło Płocka, jako syn Mariana i Józefy z Więczkiewiczów. Rodzina ta była bardzo liczna – Antoni miał trzynaścioro rodzeństwa, z którego część zdecydowała się w okresie międzywojennym na emigrację do Stanów Zjednoczonych (ich potomkowie mieszkają tam do dziś). On sam po ukończeniu nauki elementarnej zdecydował się na podjęcie nauki w Państwowej Szkole Spółdzielczości Rolniczej w Nałęczowie.

Jako jej absolwent, w 1933 r. trafił do Tyszowców na Lubelszczyźnie. Tutaj poznał osiemnastoletnią Anielę Jakubiak – córkę miejscowych gospodarzy Józefa i Pauliny z Zarębskich. W następnym, 1934 r., zawarli oni związek małżeński. Po kilkuletnim pobycie w Tyszowcach Antoni został skierowany do pracy w spółdzielczości w Warszawie. W stolicy w 1937 r. urodził się ich syn Józef. Antoni Jankowski wziął udział w Wojnie Obronnej 1939 r., z której powrócił do domu dopiero w 1943 r. (jego losy i przeżycia w tych latach nie są znane). Pracował następnie w spółdzielni we Włochach niedaleko stolicy, a po wybuchu Powstania Warszawskiego był zmuszony opuścić wraz z rodziną miasto. Jankowscy trafili wówczas do Radomia, z którym związali się na stałe. W 1947 r. urodziła się tutaj ich córka Elżbieta. Antoni pracował nadal w spółdzielczości, opiekując się dziećmi i chorą na stwardnienie rozsiane żoną (zmarła w 1967 r.); zakończył życie w 1982 r. W Radomiu mieszkają nadal dzieci Anieli i Antoniego – Józef i Elżbieta, wraz ze swymi rodzinami.